

tos seguintes deste artigo, e sen prexuízo do determinado no parágrafo segundo do artigo 68 da lei, sempre que, pola lexislación do seu país de orixe ou por canto se poida establecer en convenios internacionais, non perdan a súa nacionalidade ó entraren ó servicio das Forzas Armadas españolas nin teñan prohibición de alistamento militar nelas.

2. A relación xurídico-pública de carácter especial que se establece co asinamento do compromiso réxese exclusivamente por esta lei e as normas regulamentarias que a desenvolvan.

A relación de servicios profesionais coas Forzas Armadas establecerase mediante o asinamento dun compromiso único que terá unha duración, contada desde o nomeamento como alumno do centro docente militar de formación correspondente, de tres anos, e producirá, desde a data do seu asinamento, os efectos pertinentes para os fins de residencia e permiso de traballo.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, aqueles que á finalización deste compromiso adquirisen a nacionalidade española e queiran continuar prestando servicios como militar profesional de tropa e mariñeiría nas Forzas Armadas, poderán establecer novos compromisos de acordo co establecido no artigo 95 desta lei.

3. Para o ingreso de estranxeiros nos centros docentes militares de formación esixiranse, ademais dos establecidos no punto 2 do artigo 63, salvo o referido á nacionalidade española, os requisitos seguintes:

- a) Te-la residencia legal en España;
- b) Non figurar como rexeitable no espazo territorial de países cos que España asinase un convenio en tal sentido;
- c) Te-la maioría de idade conforme o disposto na súa lei nacional; e
- d) Carecer de antecedentes penais en España ou nos seus países anteriores de residencia por delitos existentes no ordenamento español.

4. Regulamentariamente determinarase a cota de prazas que se ofertarán para o acceso de estranxeiros, con indicación das especialidades, unidade ou unidades e, se é o caso, porcentaxe de vacantes nestas últimas.

Así mesmo, determinaranse regulamentariamente as especificidades do ensino militar de formación dos estranxeiros para o seu acceso á condición de militares profesionais de tropa e mariñeiría de carácter temporal, que terá en todo caso, como unha das súas finalidades, a de proporcionarlles unha instrucción adecuada sobre os principios e valores constitucionais e as institucións, así como nos coñecementos básicos históricos e culturais de España.

5. En caso de resolución ou finalización do compromiso, se aínda non tivesen adquirida a nacionalidade española, quedarán sometidos ó réxime xeral de dereitos e obrigas aplicable ós estranxeiros, sen que lles sexa de aplicación o disposto no artigo 169 desta lei.

6. Ós que solicitasen a adquisición da nacionalidade española poderáselles prorrogar, de se-lo caso e nos termos que se establezan regulamentariamente, o compromiso que tivesen asinado ata a finalización do procedemento instruído para tal fin.»

5. Engádeselle unha alínea f) ó punto 1 do artigo 83 da Lei 17/1999, do seguinte teor:

«f) No suposto de estranxeiros, perde-la nacionalidade de orixe sen adquiri-la española ou calquera outra das que permiten o acceso á condición de militares profesionais de tropa e mariñeiría.»

6. Engádeselle unha alínea m) ó punto 3 do artigo 148 da Lei 17/1999, do seguinte teor:

«m) No suposto de militares profesionais de tropa e mariñeiría estranxeiros, perde-la nacionalidade de orixe sen adquiri-la española ou calquera outra das referidas no artigo 68.bis desta lei que permiten o acceso a aquela condición.»

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 5 de xullo de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13356 *LEI 33/2002, do 5 de xullo, de modificación do artigo 28 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo. («BOE» 161, do 6-7-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O artigo 28 do Estatuto dos traballadores consagra o principio de «igualdade de remuneración por razón de sexo». Sen embargo, o seu alcance revélase limitado ó concepto técnico-xurídico de salario, xa sexa na súa modalidade de salario base ou de complementos salariais, deixando fóra do seu ámbito de aplicación outras percepcións económicas que o traballador poida recibir con ocasión do seu contrato de traballo.

Pola súa parte, o Dereito comunitario, tanto orixinario como derivado, consagra o denominado «Principio de igualdade de retribución». Así sucede no artigo 141 (antigo artigo 119) do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea e na Directiva 75/117/CEE, do 10 de febreiro. Ámbolos textos ofrecen un ámbito de aplicación material máis amplo que o que suxire o noso Estatuto dos traballadores, interpretado na súa literalidade. Así, as fontes europeas garanten expresamente que a satisfacción por parte do empresario de calquera percepción económica, con independencia da súa natureza salarial ou extrasalarial, responderá ó principio de igualdade entre traballadores e traballadoras.

Así as cousas, parece obrigado traspoñer adecuadamente o Dereito comunitario, modificando para iso o artigo 28 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, de modo que, substituíndo

o principio de igualdade salarial ata a data vixente, se incorpore expresamente o «principio de igualdade retributiva».

Artigo único.

O artigo 28 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 28. *Igualdade de remuneración por razón de sexo.*

O empresario está obrigado a pagar pola prestación dun traballo de igual valor a mesma retribución, satisfeita directa ou indirectamente, e calquera que sexa a súa natureza, salarial ou extrasalarial, sen que se poida producir ningunha discriminación por razón de sexo en ningún dos elementos ou condicións daquela.»

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 5 de xullo de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

13450 *REAL DECRETO 596/2002, do 28 de xuño, polo que se regulan os requisitos que deben cumprirse para a proxección, construción, posta en servicio e explotación das instalacións de transporte de persoas por cable.* («BOE» 163, do 9-7-2002.)

O Parlamento Europeo e o Consello aprobaron, con data 20 de marzo de 2000, a Directiva 2000/9/CE, relativa ás instalacións de transporte de persoas por cable, a cal determina os requisitos esenciais de seguridade e hixiene das persoas, de protección do ambiente e dos consumidores, que se lles esixen ás devanditas instalacións no que se refire á súa concepción, proxecto, construción, montaxe, posta en servicio e explotación, e os aplicables ós seus subsistemas e ós constituíntes de seguridade.

Co obxecto de lles dar cumprimento ás obrigas derivadas do disposto na mencionada directiva, resulta preciso dicta-las disposicións nacionais que dean cumprimento ás previsións contidas naquela, establecendo os requisitos necesarios destas instalacións, distinguindo os que se refiren ós denominados constituíntes de seguridade e os relativos ós chamados subsistemas, os procedementos de declaración e avaliación da conformidade, así como as autoridades competentes nestas materias.

Este real decreto, que se dicta ó abeiro do establecido no artigo 149.1.13.^a da Constitución, ten, en consecuencia, por obxecto incorporar ó ordenamento interno a citada Directiva 2000/9/CE, en desenvolvemento da Lei 21/1992, do 16 de xullo, de industria, e da Lei 16/1987, do 30 de xullo, de ordenación dos transportes terrestres.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Fomento e de Ciencia e Tecnoloxía, tralo trámite de consulta ás comunidades autónomas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 28 de xuño de 2002,

DISPONGO:

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto.*

1. Este real decreto ten por obxecto establece-las condicións esixibles en materia de seguridade das instalacións de transporte de persoas por cable en relación coa súa proxección, construción, posta en servicio e explotación; así como defini-los requisitos esenciais de seguridade e hixiene das persoas, protección do ambiente e protección dos consumidores aplicables ás devanditas instalacións, ós subsistemas e ós seus constituíntes de seguridade.

2. Estas condicións comprenden as disposicións de harmonización necesarias e suficientes para asegurar e garanti-lo respecto dos requisitos esenciais ós que se refire o anexo II.

Artigo 2. *Definicións.*

Para os efectos deste real decreto, entenderase por:

a) «Instalación»: o sistema implantado na súa localización, composto pola infraestrutura e polos subsistemas enumerados no anexo I, entendéndose por infraestrutura a proxectada especialmente para cada instalación concreta e construída sobre o terreo, o trazado da liña, os datos do sistema, os soportes de liña e as estacións que son necesarios para a construción e o funcionamento da instalación, incluída a cimentación.

b) «Constituínte de seguridade»: todo compoñente elemental, grupo de compoñentes, subconxunto ou conxunto completo de material e todo dispositivo, incorporado á instalación para garanti-la seguridade e identificado pola análise de seguridade e o fallo ou defecto do cal entrañe un risco para a seguridade ou a saúde das persoas, xa sexan usuarios, persoal da explotación ou terceiros.

c) «Propietario da instalación»: toda persoa física ou xurídica por conta da cal se constrúe unha instalación.

d) «Requisitos técnicos de explotación»: o conxunto de disposicións e medidas técnicas que inciden na concepción e realización e que son necesarias para un funcionamento totalmente seguro.

e) «Requisitos técnicos de mantemento»: o conxunto de disposicións e medidas técnicas que inciden na concepción e realización e que son necesarias para o mantemento destinado a garantir un funcionamento totalmente seguro.

f) «Especificación europea»: unha especificación técnica común, unha homologación técnica europea ou unha norma nacional que incorpore unha norma europea.

g) «Instalacións de transporte de persoas por cable»: aquelas instalacións compostas de varios constituíntes, concibidas, construídas, montadas e postas en servicio para transportar persoas en vehículos ou remolcadas por arrastres, suspendidos de cables ou tirados por cables; estando colocados os devanditos cables ó longo do percorrido efectuado.

Artigo 3. *Clasificación das instalacións.*

As instalacións referidas no artigo anterior comprenden, en todo caso, os funiculares, os teleféricos e os telesquíis.

a) Considéranse funiculares aqueles medios de transporte nos que os vehículos se desprazan sobre